



**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi  
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &  
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ  
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

**González Téllez, Emanuel  
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput VII. (a) Idem Ferrariensi Episcopo.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](#)

## NOTÆ.

2. (a) **U**rbanus III.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titul. cap. 5. bi aditum pars capituli litteras, ut cognoscatur, in praesenti referri partem textus in cap. 3. de conjug. lepros. cuius tertia pars extat in cap. de uxore, de sepulturis.

## COMMENTARIUM.

2. **I**ntr catholicum & haereticum non licet contrahitur matrimonium, cap. 9. 28. quæst. 1. Synodus Laodic. can. 31. ibi: Non oportet cum omni haeretico matrimonium contrahere. Agathense cap. 67. Carthag. 3. can. II. Synodus 6. in Trullo can. 53. Concil. Chalcedon. can. 13. Solorzonus tom. I. de jure Indiar. lib. 3. cap. 5. n. 17. Suarez contra Reg. Anglia, lib. 3. cap. 4. n. 9. Transmiera de polyg. q. 17. Araujo dispu. II. q. moral. per totam. Secularius in opus. de matrim. catbol. cum haer. cap. 1. Sanchez lib. 7. de matrim. dispu. 72. Basilius in append. ad lib. de matrim. cap. I. Gutierrez eod. tract. cap. 104. probavi latè in can. 16. Concil. Illiber. Et si postquam orthodoxi matrimonium celebraverint, alter eorum in haeresim prolabatur, matrimonium dissolvitur, cap. non solùm, cap. idolatria 28. quæst. I. cap. final. de convers. conjug. probavi supra in cap. 2. ut contingit in adulterio corporali, cui finitimum est spirituale, quod propriè in haeresi consideratur, cùm sit commixtio animorum contraria, bonoque prolixi, quod in educatione filiorum ad verum Dei cultum consistit, obviens: quare cùm ex jure naturali & divino, quo proprio periculo consulere haereticum vitando præcipitur, conjugi fideli facultas divortii temporalis videatur concessa, usque dum haereticus resipiscat, Ecclesia in poenam haeresis permisit fideli in perpetuum dissolvere quoad thorum conjugium. Unde dubitatur, an si propter haeresim unius conjugis alter discesserit propriè auctoritate, quod facere potest, ut probavi supra in cap. porro, vel judicio Ecclesie; si postea resipiscat haereticus, Ecclesia que reconcilietur, utrum innocens teneatur cum recipere, redintegrandumque sit matrimonium? Et Urbanus III. in presenti, Cœlestinus in cap. I. de convers. infidel. censuerunt, judicio Ecclesie matrimonium ob haeresim separatum, non esse redintegrandum; secus verò si propriè auctoritate conjux discesserit,

rit, qui tenet recipere reconciliatum. Innocentius III. in cap. sequenti, decisa quæstione, quando licet conjugi Catholicus ad secundas nuptias transire, alio in infidelitate relicto, aut renuente cohabitare sine contumelia Creatoris, in calce textus ait: Per hanc etiam responsum illa solvit quæstio, quā quaritur, utrum ad eum, qui vel ab heresi, vel infidelitate revertitur, sis qui permanserit in fide, redire cogatur. Sed ego clarorem sententiam optabam, cùm tantum Pontifex egisset de divortio quoad vinculum, non verò quoad thorum. Gregorius IX. in cap. final. de convers. conjug. exprelè docet, licere conjugi innocentis invito haeretico, etiam post reconciliationem religionem ingredi. Pro quorum iurium conciliazione varia adduxerunt Abulensis in cap. 19. Mathei, q. 70. Castro de justa haer. puni. lib. 2. c. 7. columnæ. Covarr. in 4. 2. p. c. 7. s. n. 5. Dartis ad 28. q. 1. Barbo in rubric. solvit. matrim. p. 2. n. 21. & 22. Hurtado de resid. tom. 2. resol. 5. per tot. Gutierrez lib. 2. canon. q. 17. n. 37. ex quorum sententia dicendum est, conjugi innocentis propriè auctoritate discedenti licere ad religionem transire, ob speciale religionis favorem, d. c. final. de convers. conjug. Si autem velit in seculo remanere, etiam conjugi reconciliato, non est audiendus, immò tenet recipere reconciliatum, cum divortium hoc non sit perpetuum, ut in casu adulterii carnalis; sed temporale, donec revertatur haereticus ad fidem, quam negavit. Sed si auctoritate Ecclesie divortium factum est ob haeresim alterius ex conjugibus, etiam post ejus reconciliationem non tenet innocens illum accipere, ut latè probant Hurtado supra, sub resol. 2. alter Hurtado de fide, dispu. 76. sect. 6. sub sect. 5. n. 101. quia Ecclesia in poenam tam immanis delicti potuit divortium perpetuum statuere, ut ipse probat. Quo modo accipiens est Urbanus in praesenti, & Alfonso noster in l. 2. tit. 10. part. 4. Et licet regulariter divortium fiat ob haeresim, non assignata poena perpetui divortii, verius est teneiri innocentem recipere reconciliatum, ut docent Glos. finalis in c. quæst. hoc titul. & in cap. final. de convers. conjug. Julius Clarus verbo Haeresis, n. 5. Sotus in 4. distinc. 39. q. unio. & ex D. Thoma, & aliis Bellarmine, lib. 1. de matrim. c. 14. Christineus tom. I. decis. 330. Matienzo in princip. tit. 10. lib. 5. recipit. etiè contrarium teneat Simanchas de Catholic. tit. 40. num. 16. Thomas Delbene p. 1. de officio Inquisit. dubitat. 133. sect. 5.

## C A P U T VII.

## (a) Idem Ferrariensi Episcopo.

**Q**uantò magis novimus te in canonico jure peritum, tantò f. t. amplius in Domino commendamus, quod in dubiis quæstionum articulis ad Ap. Sed. recurris, quæ disponente Domino cunctorum fidelium mater est, & magistra, ut opinio, quam in eis quondam habueras, dum alios canonici juris peritiam edoceres, vel corrigatur per Sed. Ap. vel probetur. Sanè tua nobis fraternitas suis litteris intimavit, quod altero conjugum ad haeresim transeunte, qui relinquitur, ad secunda vota transire desiderat, & filios procreare; quod utrum possit fieri de jure, per easdem litteras nos duxisti consulendos. Nos igitur consultationi tuae de fratrum nostrorum consilio respondentes, distinguimus, licet (b) quidam prædecessores nostri sensisse aliter videantur, an ex duobus infidelibus alter ad fidem catholicam (c) convertatur; vel ex duobus fidelibus alter labatur in haeresim, vel decidat in Gentilitatis errorē: si enim alter infide-

infidellum conjugum ad fidem catholicam convertatur, altero vel nullo modo, vel saltem sine blasphemia divini nominis, vel ut cum pertrahat ad (d) mortale peccatum, ei cohabitare volente, qui relinquitur, ad secunda, si voluerit, vota transibit; & in hoc casu intelligimus quod ait Apostolus, si infidelis discedit, discedat: frater enim vel soror non est servituti subiectus in hujusmodi: & canonem etiam, in quo dicitur, quod contumelia Creatoris solvit jus matrimonii circa eum, qui relinquitur. Si vero alter fidelium conjugum, vel labatur in haeresim, vel transeat ad Gentilitatis errorem, non credimus, quod in hoc casu is, qui relinquitur, vivente altero possit ad secundas nuptias (e) convolare, licet in hoc casu major appareat contumelia Creatoris: nam et si matrimonium sit verum quod inter infideles existat, non est tamen ratum: inter fideles autem verum quidem, & ratum existit; quia sacramentum fidei, quod semel admissum nunquam amittitur, ratum efficit conjugii sacramentum, ut ipsum in conjugibus illo-durante perduret. Nec obstat, quod a quibusdam forsitan objicitur, quod fidelis relictus non debeat jure suo sine culpa privari, cum in multis casibus hoc contingat, ut si alter conjugum incidatur. Per hanc responsionem quorundam malitiae obviatur, qui in odium conjugum, vel quando sibi invicem dispercerent, si eas posset in tali casu dimittere, simularent haeresim, ubi ab ipsa nubentibus conjugibus resilirent. Per hanc ipsam responsionem illa dissolvitur quæstio, quæ queritur, utrum ad eum, qui ab haeresi, vel infidelitate revertitur, is qui permansit in fide, redire cogatur. Datum Lateran. Cal. Maij.

## N O T A.

1. (a) **Ferrariensi.**] Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc titul. cap. i. & in epistolis Innocentii editis à Sireto, fol. 303. ex quo registro ita restituo litteram hujus textus. De Ferrarensi diocesi egi in cap. 9. de constitut.
  2. (b) **Quidam predecessorum.**] In hac sexta collectione legitur, predecessor noster, & Glossa exponit Cœlestinum III. in cap. i. de conversi infidel. prout extat textus ille in secunda collectione. Cujac. in praesenti interpretatur Urbanum III. in cap. de illa, hoc titul. Sed utraque sententia admitti potest, juxta praesentem litteram: non autem Cœlestinus, & Urbanus ex Cathedra diffiniendo assuerunt, catholicum ob haeresim conjugis non teneri cum eo cohabitare, immo cum alio nuptias celebrare posse; sed tantum ut DD. privati id assuerunt, ut constat ex illis verbis Cœlestini: Non enim videtur nobis, quod si prior maritus redeat. Et Urbani in d. cap. de illa, ibi: Dicimus compellendum. Unde cum tanquam Doctores privati id docuerint tempore, quo non erat ab Ecclesia diffinitum, propter haeresim non
- fieri divortium quoad vinculum, non potest dici eos errasse, ut nimis audenter dixit Castro lib. i. contra heres, cap. 4. & ita Innocentius ab eotum recessis sententia in praesenti, & definitum fuit per Trident. sess. 24. de matrim. can. 5. docuerunt, & ita contrarias has sententias Cœlestini, Urbani, & Innocentii exposuerunt Canis lib. 6. de loc. cap. 8. ad 3. Bellarmine lib. 4. de Romano Pontific. cap. 12. Suarez de leg. lib. 4. cap. 14. num. ii. Casar de Eccles. hierarch. disp. II. §. 4. num. ii. Fragolo de regimine christ. reipub. 2. p. lib. I. §. 3. num. 26. Barb. in praesenti, Franciscus Valens in concord. 2. p. sect. 4. fol. 136. Ant. Perez in pentateuch. fid. volum. 4. de Pontif. cap. 3. num. 81. Maceco de clav. Perril. 4. de matrim. cap. 2.
- (c) **Convertatur.**] Quem calum exposui in can. 10. Concil. Illiber. & explicat late Balboa in cap. gaudemus, hoc titul. 2. p. per tot.
- (d) **Mortale peccatum.**] Juxta tradita supra, in c. 2.
- (e) **Convolare.**] Quia per haeresim non dissolvitur matrimonium quoad vinculum, cap. de illa, hoc tit. ubi probavi.

## C A P U T V I I I.

Idem (a) Tiberiad. Episcopo.

**G**Audemus in Domino, & in potentia virtutis ipsius: & Patri Inminum, a quo est Gomne datum optimum, & omne donum perfectum, uberes gratiarum exsolviimus actiones, quod siue nobis tuis litteris intimasti, diebus istis novissimis, qui non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat, ut da Christianam fidem venirent, multorum paganorum cordibus inspiravit: & quoniam uxores acceperant (b) in secundo, vel tertio, vel ulteriori gradu sibi conjunctas, utrum sic conjuncti debeat post conversionem suam insimul remanere, vel ab invicem separari, edoceri per scriptum Apostolicum postulasti. Super quo fraternitati tuæ taliter respondemus quod cum sacramentum conjugii apud fideles (c) & infideles existat, quemadmodum ostendit Apostolus dicens: Si quis frater infidelem habet uxorem, & haec consentit habitare cum eo, non illam dimittat: & in præmissis gradibus a paganis quoad eos licet sit contratum, qui constitutionibus canonicis non arctantur; quid enim ad nos, secundum eundem Apostolum, de iis qui foris sunt, judicare? in favorem præsertim Christianæ Religionis, & fidei, a cuius perceptione per uxores se deserit timentes, viri possent